

[Chr. Christensen]

gensang og bøn dog bibeholdt mange steder, vel oftest ud fra den betragtning, at bøn er en naturlig livsyttring for barnedøbte, og at morgensangen er en videreførelse af de bedste traditioner i vor kristne kulturarv.

Ifølge dagspressen overvejer man nu i undervisningsministeriet på baggrund af en henvendelse fra nogle forældre, om man skal indføre forbud mod bøn i skolen. Et sådant forbud vil efter min opfattelse være et indgreb i den enkelte skoles og den enkelte kommunes hævdvundne frihedsrettigheder, ligesom det vil være et slag i ansigtet på de over 90 pct. af Danmarks befolkning, der er medlemmer af folkekirken eller andre kristne kirker, og for hvem bøn naturligvis ikke kan opfattes som indoktrinering.

Det kan ikke være statens opgave at forhindre, at man holder morgenbøn på de skoler, hvor man ønsker det. Afgørelsen heraf må alene ligge hos forældrene, dvs. i praksis skolenævnene.

På den baggrund er det, jeg spørger undervisningsministeren, om hun vil sikre, at der ikke fra undervisningsministeriet udsendes forbud mod, at der i skolen i forbindelse med morgensang afholdes fælles morgenbøn.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Undervisningsministeriet har fra forskellige side modtaget forespørgsler om, hvorvidt selve folkeskoleloven umiddelbart er til hinder for, at der indlægges et kristent indslag, f. eks. en bøn, i den fælles morgensamling. Sådanne almindelige spørgsmål om lovens fortolkning og rækkevidde anser ministeriet sig for forpligtet til at besvare med en udtalelse.

Ligesom den tidligere folkeskolelov indeholder den nugældende lov ingen direkte bestemmelser om det rejste spørgsmål, der heller ikke er omhandlet i lovens motiver. Spørgsmålet var også tvivlsomt under den tidligere folkeskolelov.

Den af undervisningsministeriet nedsatte kommission vedrørende undervisningen i kristendomsundervisning, religion, i folkeskolen, der afgav betænkning i 1971, behandlede bl. a. spørgsmålet om fællesbøn såvel i religionstimerne som i forbindelse med morgensangen. Der var delte meninger herom i kommissionen, og det var endda på det daværende lovgrundlag, hvori det bl. a. var be-

stemt, at folkeskolens kristendomsundervisning skulle være i overensstemmelse med folkekirken evangelisk-lutherske lære.

Hvad kristendomsundervisningen angår, må spørgsmålet nu siges at være løst med den nye folkeskolelov. Undervisningen i dette fag skal efter loven være kundskabsmeddelende og må ikke antage karakter af forkyndelse eller bevidst religiøs påvirkning af børnene. Derimod har loven ikke taget udtrykkelig stilling til spørgsmålet om fællesbøn i forbindelse med morgensang el. lign., der således må bero på en fortolkning.

Undervisningsministeriets behandling af de modtagne henvendelser er ikke tilendebragt. Til støtte for sine overvejelser agter ministeriet at tage forbindelse med kirkeministeriet og de to teologiske fakulteter for at indhente en udtalelse om fællesbønnens karakter.

Skulle resultatet af overvejelserne blive, at den nugældende lov må antages at være til hinder for fælles morgenbøn ved skolerne, agter jeg at tage initiativ til en lovændring, hvorefter det overlades til skolenævnene at træffe beslutning om sådanne spørgsmål. Det er min principielle holdning, at det forældrevalgte organ, skolenævnet, bør styrkes mest muligt, og jeg finder det rigtigt og væsentligt, at det er skolenævnet, der træffer beslutning om alle spørgsmål, som angår skolens fællesarrangementer og dagligliv i øvrigt.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg takker ministeren for svaret. Det er da givet, at det er et spørgsmål, som har vakt røre i befolkningen i allerhøjeste grad, fordi den har en fornemmelse af, at man vil pille ved nogle af de traditioner og rettigheder, som befolkningen har haft, og frygten for, at man fra statens side skal lægge en klam hånd på morgensangen og morgenbønnen, er udtalt mange steder.

Vi står her over for spørgsmålet, om det er flertallets tro og livsholdning, der skal undertrykkes, fordi mindretallet ønsker en anden holdning. Det er også et spørgsmål om religionsfrihed. Religionsfrihed er jo ikke kun frihed for, men også frihed til religion. Efter min opfattelse er bøn i skolen ikke kundskabsmeddelende, den er heller ikke forkyndende, men den er en livsyttring for børn, der